

NAJCZĘSTSZE PRZYCZYNY WAD WYMOWY

1. Zmiany anatomiczne aparatu artykulacyjnego:

- nieprawidłowa budowa języka (język zbyt długi, zbyt krótki, zbyt gruby, krótkie wędzidełko podjęzykowe),
- nieprawidłowa budowa podniebienia (podniebienie gotyckie, rozszczepy podniebienia),
- wady zgryzu (zgryz otwarty, zgryz krzyżowy, przodozgryz, tyłozgryz, nadzgryz, zgryz głęboki),
- anomalie zębowe
- rozrost trzeciego migdałka,
- polipy,
- skrzywienia przegrody nosowej,
- przerost śluzówki nosa.

2. Nieprawidłowe funkcjonowanie narządów artykulacyjnych:

- brak pionizacji języka, tzw. infantylne połykanie (prowadzące do wsuwania języka między zęby),
- niska sprawność języka, warg, żuchwy,
- zakłócona praca mięśni napinających i przywodzących więzadła głosowe,
- trudności koordynacji pracy więzadeł głosowych z pracą nasady,
- nieprawidłowa praca zwierającego pierścienia gardłowego.

3. Nieprawidłowa budowa i funkcjonowanie narządu słuchu:

- niedosłuch,
- wybiórcze upośledzenie słuchu,
- zaburzenia słuchu fonematycznego.

4. Nieprawidłowe funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego:

- zaburzenia analizy i syntezy słuchowej,
- zaburzenia słuchu mownego,
- zaburzenia kinestezji artykulacyjnej.

5. Czynniki psychiczne:

- brak zainteresowania mową innych,
- odczuwanie własnej artykulacji jako czynności męczącej i sprawiającej trudność.

6. Czynniki społeczne, niesprzyjające warunki uczenia się:

- nieprawidłowe wzorce fonetyczne,
- nieprawidłowa atmosfera,
- styl wychowania i postawy rodziców,
- brak stymulacji rozwoju mowy.

7. Opóźniony rozwój psychomotoryczny i emocjonalny dziecka.